

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"מ 2883/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט י' עמית

המערערת: אסיה תורס בע"מ

נגד

המשיבות: 1. מועצה איזורית ג'סר אל זרקה
2. ועדת המכרזים במועצה מקומית ג'סר אל זרקה
3. מטיילי פסגות בע"מ

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים בתיק עת"מ 27620-11-13 שניתן ביום 13.03.2014 על ידי כבוד השופט א' אליקים

תאריך הישיבה: ד' בתמוז התשע"ד (02.07.2014)

בשם המערער: עו"ד נידאל עואודה
בשם המשיבות 1-2: עו"ד אילן פורת
בשם המשיבה 3: עו"ד גילי שפר

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. ענייננו במכרז למתן שרותי הסעות ל-25 קווים, שפורסם על ידי המשיבה 1 (להלן: המועצה). במכרז השתתפו שלושה מציעים, והמשיבה 3 (להלן: פסגות) הוכרזה כזוכה על ידי המשיבה 2 (להלן: ועדת המכרזים).

על כך הלינה המערערת בעתירתה לבית משפט קמא, בה ביקשה לבטל את זכייתה של פסגות בטענה כי בהצעתה נפלו מספר פגמים.

2. בית משפט קמא דחה את טענותיה של המערערת אחת לאחת. נדחתה הטענה לפגם בערכות הבנקאית; נדחתה הטענה כי היה על המועצה ליתן אישור מראש לכל אחד מקבלני המשנה של פסגות באשר מקומו של האישור רק בשלב החוזי ולאחר הזכייה כפי שנקבע בעת"מ (ת"א) 1381/02 מחלב גדי שרות הסעות בע"מ נ' עיריית רעננה (21.5.2003); נדחתה הטענה כי המועצה הייתה חייבת לפצל את המכרז באופן

שתיבחר ההצעה הזולה בכל אחד מהקווים; ונדחתה הטענה לגבי אי רישום פרטי קצין הבטיחות בטופס המתאים, פרטים שצורפו להצעה במסמך אחר.

על קביעות אלה נסב הערעור דכאן, במסגרתו חזרה המערערת על כל הטענות שהעלתה בבית משפט קמא.

3. אומר בקצרה, כי אין ממש באף אחת מטענות המערערת, ואציע לחברי לאמץ את פסק דינו של בית משפט קמא מכוח סמכותנו לפי סעיף 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (וראו תקנה 34 לתקנות בתי משפט לענינים מינהליים (סדרי דין), התשס"א-2000 המחילה את הוראות פרק ל' לתקנות סדר הדין האזרחי).

עם זאת, מצאתי להרחיב מעט לגבי טענת המערערת כי נפל פגם בערכות הבנקאית.

4. בסעיף 2.6 לתנאי המכרז נקבע כי על כל משתתף לצרף ערכות בנקאית

"בתוקף לתקופה של 90 יום מהמועד האחרון להגשת הצעות במכרז, וזאת להבטחת קיום תנאי המכרז. הרשות תהייה רשאית להגיש את הערכות לגבייה כל אימת שהמשתתף לא יעמוד בהתחייבויותיו על פי תנאי מכרז זה".

המועד האחרון להגשת הצעות נקבע ליום 2.9.2013 שעה 12:00. בסיוור הקבלנים הובהר כי פתיחת המעטפות תיערך 15 דקות לאחר חלוף המועד להגשת הצעות, והצדדים הוזמנו להשתתף "בטקס" פתיחת המעטפות. ואכן, כך היה. המעטפות נפתחו בנוכחות המציעים, לרבות נציג המערערת, והוכרז תוכנן.

פסגות הגישה ערכות בנקאית בתוקף עד ליום 30.11.2013, בדיוק 90 יום מיום 2.9.2013. המערערת טענה כי מניין 90 הימים צריך להימנות מיום 3.9.2013, כך שהערכות הבנקאית צריכה הייתה להיות בתוקף עד ליום 1.12.2013, ומשכך, יש לפסול את ההצעה של פסגות מאחר שהערכות חסרה יום אחד.

המערערת סמכה טענתה על הוראת סעיף 10(א) לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, לפיה "מקום שנקבעה תקופה קצובה במספר ימים או שבועות מיום פלוני, אותו

יום לא יבוא במניין". מכאן טענת המערערת, כי מניין 90 הימים אמור להתחיל מיום 3.9.2013 כך שפסגות המציאה ערבות מרעה במובן זה שתוקפה חסר יום אחד בסיומה.

5. דין הטענה להידחות.

על מנת לקבוע כי אכן נפל פגם בערבות בנקאית שהומצאה על ידי פסגות, עלינו לפרש תחילה את הוראת המכרז הנוגעת לערבות. חוק הפרשנות עליו נסמכה המערערת חל על חיקוק והוראת מינהל, ומכל מקום, סעיף 2 לחוק הפרשנות קובע כי כללי הפרשנות שבו יחולו "אם אין בעניין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם אותה הגדרה".

ולענייננו. כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא, הערבות הבנקאית נועדה להבטיח כי משתתף לא יחזור בו מהצעתו מרגע פתיחת המעטפות ועד שיחלפו 90 יום. משהובהר לצדדים כי המעטפות תיפתחנה ביום 2.9.2013, אזי היה על הערבות להיות בתוקף החל מאותו יום ולמשך 90 יום. שאם לא כן, ולו התקבלה פרשנותה של המערערת, היה נוצר מצב לפיו ביום 2.9.2013 בעת פתיחת המעטפות, מי מהמציעים שהיה מבקש לחזור בו מהצעתו, היה יכול לעשות זאת מבלי שבעל המכרז יוכל לפעול למימוש הערבות הבנקאית.

מכאן, שיש להעדיף את פרשנותה של פסגות, וכפי שציין בית משפט קמא, יש להעדיף פרשנות המקיימת את הצעות משתתפי המכרז (השוו לסעיף 25(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973).

6. המועצה יכולה הייתה למנוע בנקל את שאלת הפרשנות אילו נקבה בתאריך מסוים שעד אליו הערבות צריכה לעמוד בתוקפה. פסגות נהגה בתום לב וצירפה ערבות בנקאית בתוקף ל-90 יום, וגם לשיטתה של המערערת, היא הקדימה את מועד הערבות ביום אחד. מכאן, שמצד אחד לפנינו ערבות מטיבה (הקדמה של יום אחד) ומצד שני ערבות מרעה (פקיעת הערבות יום אחד לפני המועד). מקום בו בשל ניסוח לא ברור של עורך המכרז מתעוררת שאלה של פרשנות הנוגעת לנוסח הערבות הבנקאית ותנאיה, ובדיעבד נתברר כי פרשנותו של המציע הייתה שגויה - הרי שאם פרשנותו של המציע הייתה סבירה, נעשתה בתום לב והפגם הוא מינימלי, הרי שאין מקום לפקוד עליו את עונו של עורך המכרז. יותר מרמז לכך, אנו מוצאים בדבריו של השופט (כתוארו אז) גרוניס בעע"מ 2628/11 אפקון בקרה ואוטומציה בע"מ נ' מדינת ישראל – הרשות המחלטית למים וביוב (1.1.2012):

ייתכן שכאשר התקלות בערבויות מקורן בהתנהלות בלתי תקינה של מוציא המכרז, ראוי לבחון פתרון אחר מאשר פסילת ההצעות הלקויות של המשתתפים. מכל מקום, בעלות הדין לא התייחסו במידה מספקת לסוגיה זו. איני רואה סיבה לבוחנה מיוזמתי.

7. בשולי הדברים, וכפי שציינה פסגות בתשובתה, אם בטעויות עסקינן, הרי שטעות נפלה דווקא בערבות הבנקאית שהוגשה על ידי המערערת, שם נכתב כי הערבות הבנקאית צמודה למדד "בגין חודש יולי שפורסם ביום 15.7.2013" (הדגשה במקור – י"ע). כידוע, מדד חודש יולי מתפרסם ביום 15.8.2013 כך שנוסח הערבות שגוי על פניו במה שנחזה כטעות קולמוס. טוב הייתה עושה המערערת, טרם התעברה על קוצו של "פגם" בהצעתה של פסגות, אילו בדקה עצמה תחילה.

8. אשר על כן, הערעור נדחה.

המערערת תישא בהוצאות המשיבים 1-2 והמשיבה 3 בסך 10,000 ₪ כל אחד (סך הכל 20,000 ₪).

ניתן היום, ח' בתמוז התשע"ד (6.7.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא